

Luomaton Valkeus

15.10.2022

Nº 1

2022/1

*Myllypuron Pyhittäjä
Aleksanteri Syväriläisen
kappelin tiedotuslehtinen*

*Kappelin käyntiosoite:
Jauhokuja 3 B 2
Helsingin Myllypuro*

Kristuksessa rakkaat lukijat!

Luettavananne on Itä-Helsingin ortodoksisen tiedotuslehtisen ensimmäinen numero. Vaikka kyseessä on tiedotuslehtinen, ei se sisältönsä puolesta rajoitu vain jumalanpalvelusten ja tapahtumien listaamiseen, vaan tavoitteenamme on suoda tätäkin suurempaa hyötyä kaikille niille, jotka lehtistämme lukevat.

Ajankohtaisten tapahtumatietojen välittämisen ohessa on tämän pikku-lehtisemme yksinomaisena tarkoituksena tarjota opettavaista hengellistä lukemista alueemme ortodoksiselle väestölle ja muille pyhättöömme rakastaville. Hartain toivomme olisi, että lehtisemme herättäisi lukijoissa lujaa, elävää uskoa, pyhää intoa ja harrastusta toimimaan Jumalan tahdon mukaan Jumalan valtakunnan lähestymiseksi sekä rakkautta pyhää ortodoksisista Kirkkoa kohtaan.

Luomaton Valkeus ilmestyy kerran kuukaudessa, kuukauden puolenvälin tienoilla. Se on oleva jaossa pyhäkkömme kynttilänmyyntipisteellä. Sähköisessä muodossa se on luettavissa Itä-Helsingin Ortodoksit ry:n Internet-sivustolla (www.ihory.fi). Lehtinen on myös mahdollista tilata postitse kotiin toimitettavaksi – itselle tai jollekulle muulle. Näin toivottaessa tulee toimitukselle kirjeitse toimittaa paitsi vastaanottajan nimi ja postitusosoite, myös postimerkkejä sellainen määrä, joka vastaa niiden kuukausien määrää, joina toivoo lehtistä postitse perille toimitettavan.

Toimituksen puolesta toivomme lehtisemme välittävän pyhäkkömme toimintaa koskevan tiedon ohessa myös sitä Herramme, Jumalamme ja Vapahtajamme kaikkivalaisevaa kirkkautta, jonka nimeä se kantaakin. Valkeudellaan Hän, joka itsessään on Valkeus, tehköön meidät elämältämme, ajatuksiltamme, teoiltamme ja sanoiltamme tämän kirkkauden välittäjiksi, jotta meitä – kuten muinoin apostoleita – koskettaisivat sanat: *Näin loistakoon teidänkin valonne ihmisille, jotta he näkisivät teidän hyvät tekonne ja ylistäisivät Isääne, joka on taivaissa* ^{Matt. 5:16}.

Ensimmäinen puhe Herran rukouksesta*

Pyhä isämme Filaret († 1866), Tšernigovin arkkipiispa

Rukoilkaa te siis näin: Isä meidän, joka olet taivaissa! ^{Matt. 6:9}

Emmehan tiedä, miten meidän tulisi rukoilla, että rukoilisimme oikein. ^{Room 8:26} Näin sanoo itse apostoli. Mitä me voimme sanoa itsestämme, sokeista syntisistä?

Kuinka kallisarvoinen tulisi meille olla sen rukouksen, jonka itse Herra meille opettaa! Hän, iankaikkisen Isän Poika, tietää Isän tahdon ja sen vuoksi on Hän antanut meille sellaisen rukouksen, jonka taivaallinen Isä kuulee ja joka ei saata meitä häpeään sen tähden, että rukoilisimme jotain vähäpätöistä.

Kuinka ihmeellinen onkaan tuo rukous! Se huokuu lapsenomaista yksinkertaisuutta. Ja samalla se on ylevien ajatusten, pyhien tunteiden ja taivaallisen halajamisen loppuun ammentamaton meri. Pyhä Kyprianos ei turhaan kutsunut Herran rukousta evankeliumin lyhennelmäksi. Turhaan ei Kirkko määrää meitä sitä niin usein toistamaan.

Valitettavan usein sen lausuvat vain huulet, mutta ajatukset ja sydän eivät ole mukana.

Tarkkaavaisuuden puutteestako, tottumuksen vaikutuksestako, sielun kylmyydestäkö sekä lapset että aikuiset, nuoret ja vanhat lausuvat Herran rukousta ei vain sovittamatta sydämen liikettä yhteen huulien liikkeen kanssa vaan usein myös sanojakaan ymmärtämättä?

Myöntäkää, että tuo ei ole järkevää, että tuo on meille vaarallista! Sellaisella mielen ja sydämen laadulla me emme ainoastaan kadota niitä siunauksia, joita Herran rukous voisi meille tuottaa, vaan ikään kuin myös halveksimme rukousta ja langetamme itsemme vaaraan tulla Jumalan vihan kohteeksi. Mitä jos Herra sanoo meille vihastuneena: *Tämä kansa kunnioittaa minua huulillaan, mutta sen sydän on kaukana minusta* ^{Matt. 15:8?}

Mietiskelkää tarkoin Herran rukousta.

Isä meidän! Kuinka ihmeellinen nimitys! Me kutsumme Jumalaa isäksemme. Pakanamaailman suurimmat ja parhaat filosofit ja lain-

* Pyhän Filaret Tšernigovilaisen puheet ovat julkaistut pastori A. Jakubovin suomennoksina PSHV:n toimesta vuoden 1921 julkaisussa *Yhdeksän opetuspuhetta Herran rukouksesta* (PSHV:n toimituksia XC VII). Opetuspuheet tullaan julkaisemaan osiin jaettuina ja kieliassultaan jossain määrin toimituksen muokkaamina.

säätäjät, jos ylenisivätkin joskus lähenemään Jumalaa, tuota korkeinta olentoa, niin he kutsuisivat Häntä jumalien isäksi ja ihmisten kuninkaaksi.

Vanhassa liitossa korkein Jumala oli vain ankara maailman valtiias, jota ihmisten oli mahdoton lähestyä. Itse heprealaiset, Jumalan valittu kansa, pitivät Jumalaa ainoastaan Luojanaan ja Herranaan. Koko Vanhassa Testamentissa emme näe käskyä emmekä lupaa Israelin kansalle, että se saisi nimittää Jumalaa isäkseen. Siellä Jumala esiintyy Herrana, jonka tahto on muuttumaton laki – ja hirmuista oli tulla tuon lain rikkojaksi!

Jumala tosin ilmaisi hyvyytensä ihmisille ihmisen luomisessa. Hän kutsui ihmisen olemattomuudesta olemiseen ja lahjoitti hänelle järjellisen, Jumalan kuvaksi luodun sielun. Luojana Hän on hyvä Isä ihmiselle.

Mutta oliko ihmisellä syntiinlänkeemuksen jälkeen oikeutta kutsua Jumalaa isäksi? Ah! Siitä hetkestä alkaen piti hänen vavista Hänen edessänsä niin kuin vanhurskauden Jumalan ja jumalattomuuden kostajan edessä. Sen tähden profeetatkin ainoastaan silloin, kun kuvasivat Messiaan kaukaista tulemistä, ainoastaan silloin, kun tarkoittivat tulevaa ihmisten Lunastajaa, sallivat itsensä puhua ihmisten lapsenomaisesta suhteesta Jumalaan.

Mutta katso! Viimein ilmestyi kau-

an odotettu Messias! Kuka Hän on? Iankaikkisen Isän Poika!

Saattoiko ihmisen mieli haaveilla, että itse Jumala laskeutuisi maan päälle ihmisen lainrikkomuksen tähden? Oi! Se on käsittämätön, ääretön hyvyys! Se on sitä, mitä ihmisten vajavaisella kielellä kutsutaan Isän hyvydeksi: *Rakkaudessaan Hän näki hyväksi jo edeltä määrätä meidät yhteyteensä, omiksi lapsikseen, Jeesuksen Kristuksen tähden* ^{Ef. 1:5}.

Jumalan Poika ilmestymisellään maan päällä osoitti, että Jumala on todella ihmiskunnan Isä, ääretön Hyvyys. Jumalan Poika otti yllensä meidän luontomme – siis teki meidät veljiksensä ja Jumalan lapsiksi. *Te kaikki olette Jumalan lapsia, kun uskotte Kristukseen Jeesukseen. Kaikki te, jotka olette Kristukseen kastettuja, olette pukeneet Kristuksen yllenne* ^{Gal. 3:26-27}, sanoo apostoli uskovaisille.

Niin, me olemme rikollisia, emmekä voi itseämme puolustaa Sinun edessäsi, meidän Jumalamme! Mutta ääretön rakkaus, Isän ja Pojan rakkaus ihmiskuntaa kohtaa, antoi meille rohkeuden kutsua Sinua Isäksemme!

Isä meidän! Mitä varmoja lupauksia sisältääkään tämä nimi! Mitä me emme saattaisikaan toivoa, mitä emme voisikaan saada Jumalalta, meidän Isältämme! *Jos kerran te pahat ihmiset osaatte antaa lapsillenne kaikenlaista hyvää, niin paljon enemmän teidän taivaallinen Isänne*

antaa hyvää niille, jotka sitä häneltä pyytävät. Matt. 7:11 Näin sanoo meille heikkouskoisille meidän Herramme. Ei ole ihmeteltävää, jos maalliset isät – vaikka lapsiansa rakastavatkin – eivät aina anna lapsillensa hyvää: he joko eivät itse hyvin käsitä hyvää tai moraalinen heikkous estää heitä auttamasta tai sitten heidän on mahdotonta antaa apua. Taivaallinen Isä ei ole sellainen. Häneltä aina voimme saada *armoaa, laupeutta ja avun silloin kun sitä tarvitsemme* Hepr. 4:16.

Isä meidän! Oi, kuinka paljon rauhaa ja lujuu­ta valaa sydämeen tuo nimi elämän murheiden keskellä! Sinä askaroit yöt ja päivät etkä kuitenkaan tiedä, millä elättäisit lapsiasi; sinä olet kadottanut luotettavan turvan – hellät vanhempasi; tuota on vihamies syyttä panetellut; tältä on tuomioistu­in kaiken ryöstänyt. Te kaikki: tulkaa taivaallisen Isän luo! Lausukaa Hänelle sydämen syvyydestä: *Isä meidän!* ja Hän antaa teille kaiken tarpeellisen.

Jos Hän jättääkin teidät joskus murheisiin, niin se on teille hyödyksi, parannukseksi Ks. Hepr. 12:5–6. Se meille on haitaksi, jos jäämme kokonaan kurittamatta, sillä se merkit­si, että olemme tulleet niin pahoiksi lapsiksi, etteivät kurituksetkaan voi tuottaa meille hyötyä.

Isä meidän! Kuinka ääretön pitäisi olla meidän kuuliaisuutemme Jumalalle, jos Hän on Isä ja me olemme

lapsia! Hyvät lapset rakastavat isäänsä, pitävät kalliina jokaista hänen sanaansa, kiiruhtavat arvaamaan hänen tahtonsa sitä täyttääk­sensä ja ennen kaikkea pelkäävät tehdä jotakin hänelle epämieluisaa. Sellainen tulee olla meidänkin suhteemme Jumalaan: Hänen pyhät käskynsä meidän tulee asettaa kaikkea muuta korkeammalle ja täyttää niitä kaikella rakkaudella, kaikella uskollisuudella - maksoi se meille mitä hyvänsä. *Joka on ottanut vastaan minun käskyni ja noudattaa niitä, se rakastaa minua* Joh. 14:21. Näin sanoo itse Jumala.

Isä meidän! Miksi meidän, eikä minun? Siksi, että Jumalan Poika odottaa meiltä erityisesti sitä, että me emme missään tarkoittaisi ainoastaan itseämme, vaan myös lähimmäistämme; Hän tahtoo, että me rakastaisimme lähimmäistä niin kuin itseämme, että olisimme keskenämme veljeksiä ajatuksiltamme ja teoiltamme.

Meidän ei tule rukoilla Jumalaa yksinomaan itsemme puolesta. Ei, sillä se olisi epämieluisaa Jumalalle, joka rakastaa meitä kaikkia ja tah­too, että me rakastaisimme kaikkia.

Sana *meidän* tuomitsee meissä vä­häisimmänkin oman edun tavoittelun, joka ainoan itserakkaan kiivau­den ja kateellisen vihan halun; se vaatii, että me tahdomme onnea, le­poa, rauhaa *kaikille* – samoin kuin haluamme itsellemekin; se sam-

muttaa meissä kaiken epäsuosion loukkaajaamme kohtaan ja elvyttää meissä hyväntahtoisuutta jokaista kohtaan. *Rukoilkaa toistenne puolesta, jotta parantuisitte*, opettaa apostoli Jaakob ^{5:16}.

Sen tähden me Kirkon rukouksissa rukoilemme *sielujemme pelastusta*, eikä ainoastaan oman sielumme pelastusta. Rukoilemme myös esivalan, matkustajien, sairaiden ja vangittujen puolesta. Sellainen on aina ollut kristittyjen rukous. *Kun me rukoilemme*, sanoo pyhä Kyprianos, *niin me emme rukoile vain yhden puolesta, vaan koko kansan puolesta, sillä koko kansa on yhtä*.

Näin olkoon myös silloin, kun joku

rukoilee yksinänsä. Hänen rukouksensa älköön olko vain hänen itsensä puolesta, vaan muidenkin puolesta. Sellainen on Herramme tahto! Ja kuinka mieluista se on sielulle, joka mielellään rukoilee kaikkien puolesta! Montako me voimme auttaa rahalla, tai leivällä tai vaatteilla? Toiset eivät voi yhtäkään auttaa. Mutta jokainen voi rukoilla kaikkien puolesta, jokainen voi anoa taivaallselta Isältä sitä, mikä on tarpeellista – ei vain maalliselle, vaan myös iankaikkiselle elämälle. Kuinka suuri onkaan kristillinen rukous!

Jatkuu seuraavassa numerossa

Pyhittäjä Gabriel Pyhävuorelainen, Odessan ihmeidentekijä

muistopäivät 19.10. ja 22.7.

Suuren Kiovan kaupungin liepeillä syntyi vuonna 1849 köyhille mutta kristillistä elämää harjoittaneille vanhemmille lapsukainen, joka tuli kantamaan nimeä Georgij. Hurskaan kasvatuksen osaksensa saanutta poikaa koeteltiin jo hamasta nuoruudesta orpouden ja vakavien sairauksien ikeillä. Surua ja ahdistusta kantaneen Georgijn sielu tunsikin rauhan kosketuksen Kiovan luolaluostarin pyhässä ilmapiirissä,

jossa muinaisten kilvoittelijoiden lukuisat pyhänjäännökset ja luostari-asukkaiden itsekieltäytyksen täyttämän elämäntavan näkeminen innoittivat nuorukaista astumaan samalle tielle. Luostarikilvoituksensa vasta aloittaneen noviisi Georgijn vei Jumalan johdatus kuitenkin pian kauas synnyinseudultaan: Jerusalemiin ja Athokselle. Pyhältä Vuorelta kilvoittelija löysikin asuinsijansa hesykastisen perinteen vaali-

jan Paisi Velitškovskin perustamasta profeetta Elialle omistetusta skiitasta, jossa hänet vihittiin kahdenkymmenen vuoden iässä enkelilämään. Nimekseen hän sai munkkivihkimyksessä Gabriel, ylimmäisen enkelin mukaisesti.

Veljestön keskuudessa Gabriel tuli tunnetuksi uutteruudestaan. Hän hoiti moninaisia kuuliaisuustöitä, alkaen skiitan omistaman laivan miehistön tehtävistä ja päättyen arvossa pidettyyn skiitan rahastonhoitajan tehtävään, jonka hän vastaanotti kilvoittelijaveljiensä syvän luotamuksen osoituksena. Toimittuaan kaksi vuotta myös munkkidiakonina sai Gabriel kahdenkymmenenseitsemän vuoden iässä pappeuden armon.

Kasvettuaan hengessään näiden vaiheiden kautta työssä, rukouksessa ja jumalallisten salaisuuksien näkemisessä nimitettiin pappismunkki Gabriel skiitan johtajaksi vuonna 1887, saaden arkkimandriitan korkean arvon vuonna 1891.

Uudessa tehtävässään arkkimandriitta Gabriel opetti kilvoituselämään vakavasti suhtautumista ja oikean uskon säilyttämisen tärkeyttä sekä sitä, että Kristuksen esittämä kutsu täydellisyyteen tulee jokaisen Kristuksen seuraamiseen pyrkivän alati pitää mielessänsä. Kristilliseen rakkauteen hän opasti käytännön elämällä toimien kiistoissa sovittelavana rauhan rakentajana.

Rakentajana isä Gabriel tultiin tuntemaan myös näkyväisessä mielessä. Toimiessaan skiitan rahastonhoitajana oli hän luonut suhteita, joiden kautta tuli mahdolliseksi mitatavat rakennus-, korjaus ja laajennustyöt: Profeetta Elian skiitan rakennuksia laajennettiin ja suuri kolmialttarinen kirkko pystytettiin.

Skiitta myös rakennutti Odessan kaupunkiin ns. *kaupunkitalon*, joka niin ikään sai kolmialttarisen kirkon, jonka pääalttari pyhitettiin sinne sijoitetun ihmeitätekevän *Maidolla juottavan Jumalanäidin* ikonin kunniaksi. Kirkkoon sijoitettiin myös kaksi merkittävää pyhäinjäännöstä, jotka arkkimandriitta Gabriel toi Pyhäältä Vuorelta: Herran eläväksitekevän Ristin osanen ja pyhän apostoli Andreaan jalka. Ihmeitätekevän ikonin ja näiden kahden reliikin kanssa isä Gabriel matkusti ympäri laajaa keisarikuntaa keräten varoja skiittansa hyväksi.

Eräällä varainkeruumatkoistansa jo entuudestaan terveydeltään heikko arkkimandriitta Gabriel sairastui vakavasti. Hän tunsi kuolemansa hetken lähestyvän. Osallistuttuaan edellisenä iltana jumalallisista sakramenteista nukkui hän kuoloneen lokakuun 19. päivänä vuonna 1901. Isä Gabrielin ruumis kuljetettiin Odessan kaupunkiin, missä hänen hautapaikakseen tuli hänen rakennuttamansa kirkon krypta.

Pyhän isän jäännökset lepäsivät

hänen uurastuksensa hedelmänä kohonneen temppelin yhteydessä läpi vuosikymmenten, nähden niin kaupunkitalon veljestön hajottamisen kuin myös kirkon sulkemisen 1920–30-luvuilla. Pakotetun toimittomuuden kausi jäi pyhäkössä kuitenkin lyhyeksi. Romaniaalaisten miehitettyä Odessan avattiin kirkko jälleen vuonna 1941 ja vihittiin uudelleen käyttöön. Sodan päätyttyä pyhäkkö jatkoi toimintaansa seurakuntakirkkona.

Niin rakentaja rakkaudella varjeli temppeliänsä. Hruštševin vainojen aikaisetkaan valtiolliset pyrkimykset temppelin uuteen sulkemiseen eivät kantaneet hedelmää: isä Gabrielin rukousten tähden pysyivät kirkon ovet avoinna Odessan uskavaiselle kansalle.

Hurskaiden ihmisten muistoissa säilynyt arkkimandriitta Gabrielin kunnioitus ei myöskään ollut hiipunut. Niinpä vapaampien päivien koitettua avattiin pyhittäjän hauta, Odessan metropoliitan Agafangelin siunauksella, heinäkuun 22. päivänä vuonna 1994. Ukrainan kirkon synodi julisti saman vuoden lokakuun 23. päivänä Gabrielin pyhittäjän joukkoon luettavaksi.

Pyhittäjäisä Gabrielin jäännökset

ovat miltei kolmenkymmenen vuoden ajan välittäneet jumalallista armovoimaa tuoden parannusta niin ruumiillisiin kuin sielullisiinkin vaikeuksiin. Jo juhlanan kanonisointijumalanpalveluksen yhteydessä tuli suuri joukko parantumattomaksi miellettyjen sielullisten tai ruumiillisten vaivojen kantajia osalliseksi Jumalan, parannuksemme Lähteen, elvyttävästä voimasta, joka silloin kumpusi ja yhä edelleen virtaa pyhittäjän reliikeistä. Pyhittäjäisän esirukouksilla on koettu olevan erityinen helpottava vaikutus mitä tulee sielullisiin sairauksiin, minkä vuoksi hänen arkkunsa äärellä toimitetaan nykyäänkin viikoittain rukouspalvelus sielullisesti sairaiden puolesta.

Pyhittäjän kanonisoinnin myötä elpyi myös luostarielämä hänen ympärillään. Vuonna 1995 perustettiin taannoista skiitan kaupunkitaloa asuttamaan pyhän profeetta Elian luostarin veljestö, joka siitä asti on kilvoitellut pyhittäjäisä Gabrielin rukousten vahvistamana. Vuodesta 2008 alkaen on luostaria johtanut Korkeasti Pyhitetty Viktor, Artsyzin arkkiepiispa, jonka suurena siunauksena pyhittäjä Gabrielin pyhäinjäännökset ovat keskuudessamme myös omassa

pyhäkössämme.

Pyhän Vuoren kilvoittelijana, Jumalan pyhien temppeleiden kaunistajana ja Odessan ihmeidentekijänä jumalista Gabrielia kunnioitetaan erityisesti Athos-vuorella ja Odessan kaupungissa, mutta myös kaikkialla siellä, missä hänen pyhänjäännöksensä lepäävät. Niin myös Myllypuron kappelissa kannamme rukouksia ja anomuksia pyhittäjä Gabrielin puoleen hänen reliikkinsä äärellä, jotta hän yhä suojelisi temppeliänsä ja Jumalan varjelemaa kaupunkiansa sekä että hän, kaikkia pelastukseen uutterasti johdattavana Jumalan työtoverina, anoi Voimien Herralta meille suurta ja runsasta armoa, oikean uskon henkeä,

ymmärryksen ja rakkauden henkeä, rauhan ja Pyhän Hengen riemun henkeä sekä että Jumala hajottaisi maastamme ja kaikesta maailmasta kaikkinaiset eksytykset ja riidat, varjेलisi meitä vihasta, murhasta, sodasta ja pahuudesta, jotta me jälleen rakastaisimme toinen toistamme ja ylitse kaiken Herraamme ja Vapahtajaamme.

J.V.

Pyhittäjä Gabrielin pyhänjäännöksен äärellä toimitetaan Myllypurossa rukouspalvelus eli moleben parillisten viikkojen maanantai-iltaisın klo 17.

Hänen juhlapäivänsä kunniaksi toimitetaan tiistaina 18.10. klo 17:30 ehtoo- ja aamupalvelus, keskiviikkona 19.10. klo 6:10 alkaen hetket ja jumalallinen liturgia.

Что важно для духовной жизни?

В современном мире у нас есть четкие критерии для успеха: надо быть эффективным, быстрым, уверенным в себе человеком, выстраивающим четкие границы с окружающими.

Так мы и маршируем вперед, думая лишь о вещах, которые произойдут с нами в прекрасном будущем. Жизнь сегодня и сейчас нам не интересна. В этой бесконечной жизненной гонке я остро чувствую свое одиночество. Почему? Ведь рядом со мной «бегут» и другие... Но проблема в том, что они бегут в совершенно другом темпе чем я. Кто-то быстрее, а кто-то медленнее. Можно ли

на бегу встретиться и поговорить? Вряд ли. Если только, конечно, мы все бы были профессиональными спортсменами.

Однажды я ехала в автобусе вместе с монахиней. Она села рядом со мной, и мы разговорились. Ехать нужно было час, но мне казалось, что мы поговорили всего лишь немного. Монахиня излучала спокойствие и таинственную радость. Она была здесь и сейчас. Она не бежала этот бесконечный жизненный марафон, потому что ее жизненная цель была ей понятна и известна.

Духовный мир есть противополож-

ность современному, земному миру. Вместо бешеного темпа жизни, нам предлагается созерцание, возможность подумать и сосредоточиться на молитве. Сам Христос взошел на Елеонскую гору для того, чтобы помолиться в одиночестве.

В чем может быть моя уверенность? Только в том, что я ничего не могу без Господа, который вдохнул в меня жизнь. Если я буду выстраивать границы в общении с ближними, причи-

ню ли я все-таки когда-то этим обиду? Будет ли это значить, что я ограничу их в своей помощи, в общении или внимании? Этому ли учил меня Христос? Я сама понимаю, что нет...

Поэтому для духовной жизни очень важно остановиться и сосредоточиться на своем сердце, важно доверять Господу и иметь огромное терпение к себе самому и к своим близким.

M. A.

Pyhä isämme Jеofan Erakko († 1894), Tambovin piispa Osallisuus Herrasta

Ellette syö Ihmisen Pojan lihaa ja juo hänen vertansa, ei teillä ole elämää itsesänne. Ehtoollisen nauttiminen on keskeinen asia kristillisessä elämässä aivan samoin, kuin verenkierto on ruumiin elämässä. Tällöin elävä yhteys Herran kanssa Ehtoollisessa voidaan kokea tai olla kokematta. Se on Herran vallassa, Hän tekee kuten tahtoo. Mutta ne, jotka kelvollisesti nauttivat Ehtoollisen, aina saavat elämää Herralta – tapahtuipa se sitten tuntuvalla tai salatulla tavalla.*

Alkaen marraskuun numerosta vastaamme toimitukselle saapuviin **kysymyksiin** liittyen Kirkon uskonoppiin, uskon mukaiseen elämään, jumalanpalvelukseen, kirkollisiin tapoihin jne. Toimitus vastaanottaa kysymyksiä postitse. Kysymykset julkaistaan nimettöminä. Seuraavassa numerossa vastataan – palstatilan mahdollistamissa rajoissa – kysymyksiin, jotka ovat saapuneet toimitukselle maanantaihin 31.10. mennessä.

Toimitukselle on myös mahdollista **tarjota aineistoa**, kuten matkakerto-

muksia, hartauskirjoituksia, mielipidekirjoituksia, hengellisiä mietelmiä, ortodoksis-kristillisiä runoja, toiskielisten kirjoitusten suomennoksia yms., julkaistavaksi, nimimerkillä tai omalla nimellä. Toimitus julkaisee näitä kirjoituksia palstatilan sen mahdollistaessa ja arvioiden sitä, missä määrin kirjoitus luonteensa puolesta palvelee tiedotuslehtistä ja sille luonteenomaista henkeä.

Toimituksen yhteystiedot löytyvät lehtisen takakannesta.

Toimitus

* *Hehkuva Hiillos*, 1952/4. Toim. pappismunkki Paavali et al. Kuopio: Ortodoksinen Veljestö ry. s. 14.

AJANKOHTAISTA KAPPELILLA

Liturgioiden jälkeiset kirkkokahvit kaipaavat tekijöitä. Kutsumusta kahvituksen järjestämiseen kappelin hyväksi tuntevat voivat ilmoittautua kanttorille, joka ohjeistaa ja perehdyttää keittiön käyttöön sekä myös antaa lisätietoja.

Maanantaisin kokoontuu jalouskois-kirkollinen käsitöpiiri ehtoopalveluksen jälkeen.

La 22.10. klo 10–15 kirkkoleipien leipomiskurssi. Ilmoittautuminen kanttorille.

Su 23.10. liturgian ja kirkkokahvien jälkeen aloitetaan koulutus ponomarina eli alttariapulaisena toimimisesta kiinnostuneille. Koulutuksen aikataulu sovitetaan ensimmäisen tapaamiskerran yhteydessä. Kiinnostuksesta voi ilmoittaa papille.

Ma 24.10. ehtoopalveluksen jälkeen luento Syvärin luostarin historiallisista vaiheista 1800- ja 1900-lukujen taitteessa. *Ks. myös 2.11.*

Su 30.10. ehtoopalveluksen jälkeen kokoontuu kaikille avoin laulupiiri. Seuraavista tapaamisajoista sovitaan ensimmäisen tapaamiskerran yhteydessä.

Ke 2.11. toimitetaan jumalallinen liturgia ja panihida, joissa erityisesti muistetaan Syvärin luostarin johtajaa arkkimandriitta Jevgeniä ja hänen kanssakärsijöitensä (†1918). *Ks. myös 24.10.*

La 5.11. juhla-liturgian jälkeen kirkkokahvit ja juhlahetki Karjalan valistajain kunniaksi

Ma 14.11. ehtoopalveluksen jälkeen luento Ukrainan kirkollisesta historiasta.

KIRKKOJUHLIA

18.10. p. apostoli ja evankelista Luukas

19.10. pt Gabriel Pyhävuorelanelan

22.10. Dimitrin lauantai, vainajain muistopäivä

23.10. p. apostoli Jaakob, Herran veli

24.10. Jumalanäidin Kaikkien murheellisten ilo -ikoni

26.10. p. suurmarttyyri Demetrios Mirhanvuodattaja

5.11. Karjalan valistajain juhla

8.11. Arkkienkeli Mikael ja muut ruumiittomat voimat

9.11. p. Nektarios Eginalainen

13.11. p. Johannes Krysostomos

14.11. p. apostoli Filippus

15.11.–24.12. joulupaasto

16.11. p. apostoli ja evankelista Matteus

Myllypuron kappelin JUMALANPALVELUKSET 15.10.–16.11.

Lauantai 15.10.

16:30 Moleben *sairastavain puolesta*

klo 17 Vigilia

Sunnuntai 16.10.

8:40 Hetket ja jumalallinen liturgia

klo 17 Moleben *pt Aleksanteri Syväriläiselle*

n. 17:30 Ehtoopalvelus

Maanantai 17.10.

6:30 Aamupalvelus

klo 12 Moleben *Vapahtajalle*

klo 17 Moleben *pt Gabriel Pyhävuorelaiselle*
n. 17:30 Suuri ehtoopalvelus *p. apostoli ja evankelista Luukas*

Tiistai 18.10.

6:30 Aamupalvelus *p. apostoli ja evankelista Luukas*

n. 7:45 Jumalallinen liturgia

17:30 Ehto- ja aamupalvelus *pt Gabriel Pyhävuorelainen*

Keskiviikko 19.10.

6:10 Hetket ja jumalallinen liturgia *pt Gabriel Pyhävuorelainen*

klo 17 Moleben *Jumalanäidin "Kaikkien murheellisten ilo" -ikonille*

n. 17:30 Ehtoopalvelus

Lauantai 22.10.

klo 7 Aamupalvelus *vainajain muistopäivä*
n. klo 8 Jumalallinen liturgia *vainajain muistopäivä*

klo 16–17 Synnintunnustuspäivystys

klo 17 vigilia *p. apostoli Jaakob*

Sunnuntai 23.10.

8:40 Hetket ja jumalallinen liturgia *p. apostoli Jaakob*

klo 17 Vigilia (*sm-sl*) *Jumalanäidin "Kaikkien murheellisten ilo" -ikoni*

Maanantai 24.10.

6:10 Hetket ja jumalallinen liturgia (*sm-sl*) *Jumalanäidin "Kaikkien murheellisten ilo" -ikoni*

klo 12 Moleben *Jumalanäidin "Kaikkien murheellisten ilo" -ikonille*

klo 17 Moleben *pt Johannes Valamolaiselle*

n. 17:30 Ehtoopalvelus

Tiistai 25.10.

6:30 Aamupalvelus

17:30 Suuri ehtoopalvelus *p. suurmartyri Demetrios Mirhanvuodattaja*

Keskiviikko 26.10.

6:30 Aamupalvelus (*sm-kr*) *p. suurmartyri Demetrios Mirhanvuodattaja*

n. 7:45 Jumalallinen liturgia (*sm-kr*) *p. suurmartyri Demetrios Mirhanvuodattaja*

klo 17 Moleben *pt Serafim Sarovilaiselle*

n. 17:30 Ehtoopalvelus

Lauantai 29.10.

16:30 Moleben *sairastavain puolesta*

klo 17 Vigilia

Sunnuntai 30.10.

8:40 Hetket ja jumalallinen liturgia

klo 17 Moleben *pt Aleksanteri Syväriläiselle*

n. 17:30 Ehtoopalvelus

Maanantai 31.10.

6:30 Aamupalvelus

klo 12 Moleben *Vapahtajalle*

klo 17 Moleben *pt Gabriel Pyhävuorelaiselle*

n. 17:30 Ehtoopalvelus

Tiistai 1.11.

6:30 Aamupalvelus

17:30 Ehtoopalvelus

Keskiviikko 2.11.

6:10 Hetket ja jumalallinen liturgia, *panihida kirkkoslaaviksi*

klo 17 Moleben *Jumalanäidin "Kaikkien murheellisten ilo" -ikonille*

n. 17:30 Ehtoopalvelus

Perjantai 4.11.

6:10 Hetket ja jumalallinen liturgia

17:30 Vigilia *Karjalan valistajat*

Lauantai 5.11.

8:40 Hetket ja jumalallinen liturgia *Karjalan valistajat*

klo 16–17 Synnintunnustuspäivystys

klo 17 Vigilia (*sm-ruots.*)

Sunnuntai 6.11.

8:40 Hetket ja jumalallinen liturgia (*sm-ruots.*)

klo 17 Moleben *pt Aleksanteri Syväriläiselle*

n. 17:30 Ehtoopalvelus

Maanantai 7.11.

6:30 Aamupalvelus

klo 12 Moleben *Vapahtajalle*

16:30–17:30 Synnintunnustuspäivystys

17:30 Vigilia *Ruumiittomat voimat*

Tiistai 8.11.

6:10 Hetket ja jumalallinen liturgia *Ruumiittomat voimat*

17:30 Suuri ehtoopalvelus *p. Nektarios Eginalainen*

Keskiviikko 9.11.

6:30 Aamupalvelus *p. Nektarios Eginalainen*

n. 7:45 Jumalallinen liturgia *p. Nektarios Eginalainen*

klo 17 Moleben *pt Serafim Sarovilaiselle*
n. klo 17:30 Ehtoopalvelus

Lauantai 12.11.

16:30 Moleben *sairastavain puolesta*

klo 17 Vigilia *p. Johannes Kryssostomos*

Sunnuntai 13.11.

8:40 Hetket ja jumalallinen liturgia *p. Johannes Kryssostomos*

klo 17 Ehto- ja aamupalvelus *p. apostoli Filippus*

Maanantai 14.11.

6:10 Hetket ja jumalallinen liturgia *p. apostoli Filippus*

klo 12 Moleben *Vapahtajalle*

klo 17 Moleben *pt Gabriel Pyhävuorelaiselle*
n. 17:30 Ehtoopalvelus

Tiistai 15.11.

6:30 Aamupalvelus

17:30 Suuri ehtoopalvelus *p. apostoli ja evankelista Matteus*

Keskiviikko 16.11.

6:30 Aamupalvelus *p. apostoli ja evankelista Matteus*

n. 7:45 Jumalallinen liturgia *p. apostoli ja evankelista Matteus*

klo 17 Moleben *Jumalanäidin "Kaikkien murheellisten ilo" -ikonille*

n. 17:30 Ehtoopalvelus

Jumalanpalveluslistaan voi tulla muutoksia. Muutoksista tiedotetaan kappelilla, seurakunnan Internet-sivuston jumalanpalveluskalenterissa sekä kappelin Facebook- ja Instagram sivuilla. Epäselvyyksissä olkaa yhteydessä pappiin tai kanttoriin.

Synnintunnustuksen sakramenttiin on mahdollista osallistua päivystysaikoina (22.10., 5.11., 7.11.) ennen illan jumalanpalvelusta, liturgian edellä hetkiä luettaessa tai erillisen ajan sopimalla.

Joosef Vola
 Itä-Helsingin pappi
puh. 040 545 22 50
sähköp. joosef.vola@ort.fi

Maria Susuna
 Itä-Helsingin kanttori
puh. 050 401 47 98
sähköp.
maria.susuna@ort.fi

Toni Honkakumpu
 Kappelin vahtimestari
puh. 040 628 80 68
sähköp.
toni.honkakumpu@ort.fi

Sinä, joka pyyhit jokaisen kyynelleen pois maan päältä, lievitä paljon huokaavan sieluni sairaus, sillä sinä karkotat ihmisten kivut ja panet lopun syntisten murheille. Puhdas Neitsyt Äiti, sinut me kaikki olemme saaneet toivoksi ja vahvistukseksi.

Jumalanäidin "Kaikkien murheellisten ilo" -ikonin juhlapäivän katismatropari

Toimitus:
 pappi Joosef Vola
 kanttori Maria Susuna

Seuraava numero on ilmestynvä lauantaina 12. pvä marraskuuta.

Yhteydenotot tiedotuslehtiseen liittyen vain postitse:
 Luomaton Valkeus
 Myllypuron ortodoksinen kappeli
 Jauhokuja 3 B 2
 00920 Helsinki